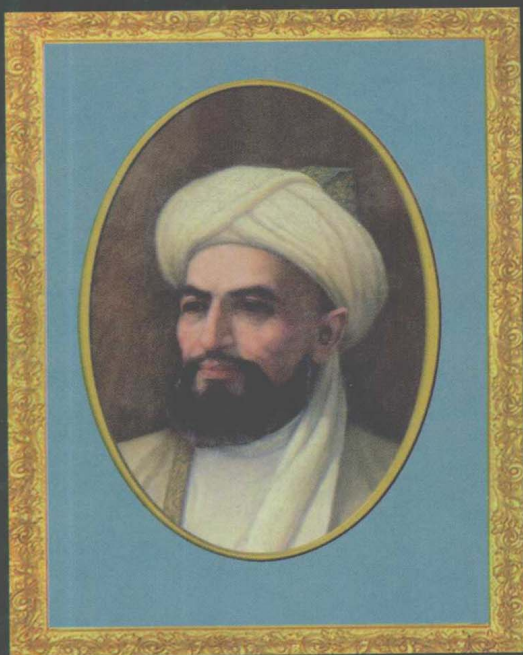

ئىمىن تۇرسۇن

نەزائى ھەققىدە

مىللەتلەر نەشرىياتى

ئوتقا سالغىل سەرۋىنى، ئۇل قەددى مەۋزۇن بولماسا،
يەلگە بەرگىل گۈلىنى، ئول رۇخسارى گۈلگۈن بولماسا.

ئەي نەۋائى، تانما، گەر دەر ئول پەرى مەجنۇن سېنى،
ئاشىق ئۇلغايمۇ پەرىغە، ئولكى مەجنۇن بولماسا.
— نەۋائى

ISBN 7-105-03545-5

9 787105 035458 >

ISBN 7-105-03545-5/Z · 364

民文(维31) 定价: 15.00元

ئىمىن تۇرسۇن

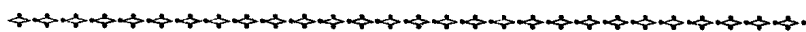
بۇ ئاينىڭ ھەققىدە

مىللەتلەر نەشرىياتى

مەسئۇل مۇھەررىرى: قەيسەر قۇربان
مەسئۇل كوررېكتورى: ياقۇپ مۇھەممەتروزی
كىتاب ئىسمىنى يازغۇچى: ياسىن مۇھەممەت

ئىمىن تۇرسۇن

نەۋائى ھەققىدە

نەشر قىلغۇچى ۋە تارقاتقۇچى: مىللەتلەر نەشرىياتى
نەشرىياتىنىڭ ئادرېسى: بېيجىڭ شەھىرى خېيىڭلى شىمالىي كوچا 14-قورۇ
پوچتا نومۇرى: 100013 تېلېفون نومۇرى: 64228007 — 010

تىزغۇچى: «بوغرا» كومپيۇتېرى
باشقۇچى: دىنشىن باسما زاۋۇتى
ساتقۇچى: جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرى
نەشرى: 2000-يىل 1-ئاي 1-نەشرى
بېسىلىشى: 2000-يىل 1-ئاي بېيجىڭدا 1-قېتىم
ئۆلچىمى: 850×1168مىم 32 كىسەلمە
باسما تاۋنىقى: 11
سانى: 0000 — 0001
باھاسى: 15.00 يۈەن

责任编辑:凯赛尔·库尔班

责任校对:牙库甫

图书在版编目(CIP)数据

论纳瓦依:维吾尔文/伊明·吐尔逊著. —北京:民族出版社,
1999.7

ISBN 7-105-03545-5

I. 论... II. ①伊... ②... III. 纳瓦依—人物研究—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. K825.6

中国版本图书馆 CIP 数据核字(1999)第 29929 号

民族出版社出版发行

(北京市和平里北街 14 号 邮编 100013)

博海电脑照排 迪鑫印刷厂印刷

各地新华书店经销

2000 年 1 月第 1 版 2000 年 1 月北京第 1 次印刷

开本:850×1168 毫米 1/32 印张:11

印数:0001—5000 册 定价:15.00 元

مۇندەرجە

- (1) ئەلىشىر نەۋائىنىڭ ئەسلى نەسەبى (1)
- I ئەلىشىر نەۋائىنىڭ ئاتىسى توغرىسىدا (1)
- II ئەلىشىر نەۋائىنىڭ ئۇستاز ۋە مۇرەببىلىرى توغرىسىدا (8)
- III كۆكتارتنىڭ غەربىدىكى ئۇيغۇرلار (14)
- IV خۇلاسە (21)
- ئەلىشىر نەۋائىنىڭ ھاياتى — پائالىيىتى (23)
- قوشۇمچە: نەۋائى ۋە ئىشقى-مۇھەببەت (52)
- ئەلىشىر نەۋائىنىڭ ئىجادىيىتى (72)
- I نەزمىي ئەسەرلەر (73)
- II نەسرىي ئەسەرلەر (127)
- ئەلىشىر نەۋائىنىڭ ئەدەبىي تىلى (182)
1. نەۋائىدىن ئىلگىرىكى تىل مۇھىتى (186)
2. نەۋائى زامانىدىكى تىل مۇھىتى (195)
3. نەۋائى ئەدەبىي تىلىنىڭ خۇسۇسىيەتلىرى (199)
- قوشۇمچە: نەۋائى تىلىنىڭ قۇدرىتى توغرىسىدا (221)
- ئەلىشىر نەۋائىنىڭ پوئېتىكىسى (229)
1. نەۋائىنىڭ دىۋان تۈزۈشتىكى نەۋائىچىلىقى (231)
2. نەۋائىنىڭ لىرىكىلىق ژانىرلىرى (234)
3. نەۋائىنىڭ بەدىئىي سەنئەتلىرى (271)
- ئەلىشىر نەۋائىنىڭ كىشىلىك قارىشى (305)
- ئاساسلانغان ۋە پايدىلانغان مەنبەلەر (343)

ئەلىشىر نەۋائىنىڭ ئەسلى نەسەبى

نەۋائى پۈتۈن دۇنيا پەن-سەنئەت ئەھلىگە مەلۇم بولغان ئۇلۇغ شائىر. نەۋائىنىڭ ئەدەبىي-ئىلمىي ئىجادىيەتلىرى، سىياسىي-ئىجتىمائىي پائالىيەتلىرى توغرىسىدا نۇرغۇن تەتقىقاتچىلار ھەر تەرەپلىمە ئىزدىنىپ، ھەر جەھەتتىن ئېنىقلاپ يورۇتۇپ بەردى. لېكىن بىزدە، بۇ جاھان شۇمۇل ئەدىبىنىڭ ئەسلى نەسەبى، شەخسىي ھاياتى، ئەسەرلىرىنىڭ تىلى توغرىسىدىكى مۇھىم مەسىلىلەر تېخى يېشىلىمىدى. ئەنە شۇ مەسىلىلەرنى يېشىشكە دائىر ئىزدىنىش ۋە تەتقىقاتنى چوڭقۇرراق ۋە كەڭرەك ئېلىپ بېرىش ئەدەبىياتشۇناس، تارىخشۇناس ۋە تىلشۇناسلارنىڭ بۇرچلىرىدىن دەپ ھېسابلايمەن.

يازما مەنبەلەردە نەۋائىنىڭ تەرجىمىھالى، بولۇپمۇ ئەسلى نەسەبى توغرىسىدا بايان قىلىنغان بەزى تەپسىلات ۋە بۇنىڭغا دائىر مۇئالىلەرنى تۆۋەندىكىچە تۈزۈپ چىقتىم.

I ئەلىشىر نەۋائىنىڭ ئاتىسى توغرىسىدا

ئىلگىرى بەزى تەتقىقاتچىلار (جۈملىدىن مەنمۇ) نەۋائىنىڭ ئاتىسىنى ئەمىر تۆمۈر ۋە ئۇنىڭ ئوغۇللىرىغا خىزمەت قىلغىنى ھەم يېقىنلىق

مۇناسىۋىتىنى كۆزدە تۇتۇپ، بارلاش جەمەتىدىن دەيدىغان خاتا چۈشەنچىنى بايان قىلىشقاندۇق. تارىخىي مەنبەلەر بۇ چۈشەنچىنى ئىنكار قىلىپ، ئەينى پاكىتلار بىلەن تەمىن قىلدى.

1. «تەزكىرە تۇش-شۇئەرا» («شائىرلار تەزكىرىسى»).

بۇ — نەۋائىنىڭ تاپشۇرۇقى بىلەن، ئەدەبىياتشۇناس دەۋلەتشاھ سەمەرقەندى ھىجرى 892-يىلى (مىلادى 1486-يىلى) يېزىپ چىققان پارىچە ئەسەر. مۇئەللىپ بۇ كىتابىدا، ئىراق، ئىران ۋە ئوتتۇرا ئاسىيادا، 10-15-ئەسىرلەردە ياشىغان 150 نەچچە چوڭ شائىرنى ۋە ئۇلارنىڭ شېئىرلىرىدىن نەمۇنىلەرنى تونۇشتۇرغان. بۇ كىتابنىڭ «ئۆمۈرلىرى ئۇزۇن بولسۇن، ئەمىرلەر پادىشاھى، فازىللار مەدەتكارى، ئۇلۇغ ئەمىر نىزامىدىن ئەلشىر زىكىرىدە» دېگەن بابىدا مۇنداق بايان قىلىنغان:

”... بۇ مەشھۇر ۋە ئالىي دەرىجىلىك ئەمىرنىڭ بۈيۈك ئاتىسى زامانىسىنىڭ مەشھۇر كىشىلىرىدىن ۋە چاغاتاي ئۇلۇسىنىڭ ئۇلۇغلىرىدىن ۋە سۇلتان ئەبۇلقاسىم بابۇر باھادىر ھۆكۈمرانلىقى دەۋرىدە، سۇلتاننىڭ يېقىن كىشىسى بولۇپ، مەملىكەتنى ئىدارە قىلىش ۋە دەۋلەتكە كەپىللىك قىلىش ئۇنىڭ ئىنان-ئىختىيارىدا ئىدى، ئىنتايىن فازىللىقىدىن ھەر ۋاقىت ئۆز ئوغلىغا پەزىلەت ئۆگەتتى؛ بارلىق ھىممىتىنى سائادەتمەن پەرزەندىنى ئىلىم-ھۈنەر بىزەكلىرى بىلەن زىننەتلەشكە ۋە ھىدايەت نۇرلىرى بىلەن يورۇتۇشقا سەرپ قىلدى..... ئۇ بۇرۇر كۆزىنىڭ تىرىشىپ قىلغان ھەرىكىتى بىھۈدە كەتمىدى. ئاتىسىدىن كېيىن (ئەلشىر) نادىرى دەۋرانلىق، ئىززەت-تەمكىنلىك كۆرسىسىدا قارار تاپتى.....“

2. «رەۋزە تۇس-سەفاى سىپرە تۇل ئەنبىيا ۋەل-مۇلۇك ۋەل-خۇلەفا»

(«پەيغەمبەرلەر، پادىشاھلار ۋە خەلىفىلەر تەرجىمىھالىلىرى توغرىسىدىكى پاكلىق بېغى»).

مۇئەللىپى ”مىرخاند“ نامى بىلەن مەشھۇر بولغان تارىخچى مۇھەممەد

ئىبنى خاۋەندىشاھ (1433 — 1498) ھىراتتا نەۋائىنىڭ ھامىيلىقىدا ياشىغان. يەتتە جىلدلىق بۇ مەشھۇر تارىخ كىتابىنى ھىجرى 899 — 901-يىللىرى (مىلادى 1494 — 1496-يىللىرى) يازغان (بۇ كىتابنىڭ 7-جىلدىنى ئۇنىڭ تۈزگەن تىزىسى بويىچە نەۋرىسى خانىدەمىر ھىجرى 927-يىلى، يەنى مىلادى 1521-يىلى پۈتتۈرگەن). بۇ كىتابنىڭ «ئۇلۇغ ۋە ساھىب تەدبىر ئەمىر ئەلشىرنىڭ سۇلتان ئەھمەد مىرزا ئوردىسىدىن جاھانگىر خاقان ھۈسەيىن مىرزا مۇلازىمىتىگە كېلىشىنىڭ بايانىدا مۇشكىن رەقەم قەلەمنىڭ نۈكتەتىرازلىقى ۋە ئۇنىڭ ھال-ئەھۋالىنى بايان قىلىشتا كۆرسەتكەن سېھىر پەردازلىقى» دېگەن بابىدا، نەۋائىنىڭ ئاتىسى ھەققىدە مۇنداق يېزىلغان:

“..... ئۇ ئاپتاپ دىللىق ئەمىرنىڭ ئۇلۇغ ۋە سەخاۋەتلىك ئاتىسى ئاۋۋال زامان تەقەززاسى بىلەن، ئەمىر تۆمۈر كوراگاننىڭ ئوغلى مىرزا ئۆمەر باھادىرنىڭ خاس مۇلازىملىرى قاتارىدىن ئورۇن ئېلىپ، ئەتىۋارلىق قەلىمى ئۇنىڭ بىسات لەۋھىگە كۆكۈلدەشلىق دەرىجىسىنى يازغان ئىدى.....”

3. «ھەبىبۇس-سىيەر فى ئەخبار ۋە ئەفراڧۇلبەشەر» («ئىنسانلارنىڭ ھەربىرى توغرىسىدا خەۋەرلەر ۋە دوستانە بايانلار»).

مۇئەللىپى “خانەمىر” نامى بىلەن مەشھۇر بولغان غىياسىددىن ئىبنى ھۈمامۇددىن مۇھەممەد ئىبنى خوجا جەلالۇددىن مۇھەممەد ئىبنى خوجا بۇرھانىددىن (ھىجرى 880 — 941-يىللار، مىلادى 1475 — 1534-يىللار)، بۇ زات نەۋائىنىڭ زامانىدىكى، ياشلىقىدىن تاكى نەۋائىنىڭ ۋاپاتىغىچە، ئۇنىڭ كۈتۈپخانىسىدا ئىشلىگەن. نەۋائىنىڭ تاپشۇرۇقى بويىچە ئونلىغان تارىخىي ئەسەر يازغان. «ھەبىبۇس-سىيەر» ھىجرى 921 — 930-يىللىرى (مىلادى 1515 — 1523-يىللىرى) يېزىلغان. مەزكۇر كىتابنىڭ «ئەمىرلەر، ۋەزىرلەر ۋە سەدرلەر گۇرۇھىنىڭ خاقانى مەنسۇر سۇلتان

ھۈسەين مۇلازىمىتىگە يېتىشكىنى ۋە بەزى مۇھىم دەۋلەت ئىشلىرىنىڭ سەرەنجام ئېتىلىكىنى بايانىدا» دېگەن بابىدا، مىرخاندىنىڭ «رەۋزەتۇس-سەفا» كىتابىدا يېزىلغان مەزمۇن قەيت قىلىنغان:

“ئەمىرنىڭ بۈيۈك ئاتا-بوۋىلىرى قەدىمدىن ئۆمەر شەيخ باھادىر ئىبنى ئەمىر تۆمۈر كوراگان خانىدانىنىڭ خاس كىشىلىرى جۈملىسىدىن ئىدى ۋە كوكۇلداشلىق مەنسبى ئېتىبار قەلىمى بىلەن ئۇنىڭ خاتىرلەۋىگە بېتىلگەن ئىدى.”

4. «ۋەقىيە» ياكى «ۋەقىنامە» — نەۋائى ھىجرى 886-يىلى (مىلادى 1481-يىلى) يازغان ۋەقە بەلگىلىمىلىرى توپلىمى.

بۇ قىممەتلىك ھۆججەتلىك ئەسىرىدە. نەۋائى: “چۈن زەماننىڭ ئەزىمۇش شان سادات ۋە فۇرۇلاسى” دەپ يۇرت كاتتىلىرىنى سۆزلەپ كېلىپ، سەلتەنەت ۋە جەمئىيەتتە مۇھىم ئورۇن تۇتقان ئەربابلار قاتارىدا “ئۇيغۇرى سىفات باخشىلار ۋە ئۇيغۇر جىركەلىك ياخشىلار”نى تەرىپلەپ، “ھەر بىرسىنى بىر مۇۋافىق ئەمەلگە شۇغل پەيۋەندە قىلدى” دەپ يازغان؛ تۆمۈرىي سۇلالىسىدە، دۆلەتنىڭ مۇھىم ئەركانلىرى ۋە جەمئىيەتنىڭ يۇقىرى تەبەقىسى ھېسابلانغان بارلاس، ئارلات، تارخان، قۇيات، قوڭرات قەبىلىلىرىدىن ئايرىمچە ئۇيغۇرلاردىن چىققان دۆلەت ئەربابلىرىنى ئالاھىدە كۆرسەتكەن.

نەۋائى يەنە بۇ ئەسىرىدە: “ئەگەرچە بۇ خاكسارنىڭ ئاتا ۋە ئەبۇكام ئول ھەزرەتنىڭ (ھۈسەين بايقارانىڭ — م) ئابا ۋە ئەجدادى خىزمەتلەرىدە كىم، ھەربىرى سەلتەنەت كانىنىڭ گەۋھەرى ۋە شەجائەت بېيىشەسىنىڭ غەزەنفەرى ئەردىلەر، ئول نەۋائىيەتتە سەزاۋەر، بېيىك مەنسەبىگە كامكار بولغان ئەردىلەر” دەپ يازغان.

5. «تارىخى رەشىدى» — ياركەنت خانلىقىنىڭ ئىككىنچى پادىشاھى ئابدۇرەشىدخان نامىغا يېغىشلانغان مۆتىۋەر تارىخىي كىتاب.

مۇئەللىپى مىرزا مۇھەممەت ھەيدەر دوغلات ئىبنى مۇھەممەت ھۈسەين كوراگان. تەخمىنەن مىلادى 1545-يىلى يېزىلغان. مىرزا ھەيدەر ياشلىق چېغىدا ھىراتتا ئوقۇغان؛ ئەلشىرنىڭ ھەمسۆھبەتلىرىنى كۆرگەن ۋە ئۇنىڭ ھاياتىنى ئوبدان بىلىدىغان زات ئىدى. مەزكۇر ئەسەرنىڭ «زىكرى مىر ئەلشىر» دېگەن ماۋزۇسىدا مۇنداق دەپ يازغان:

مىر ئەلشىرنىڭ “ئەسلى ئۇيغۇر باخشىلىرىدىن تۇرۇر، ئاتاسىنى كىچىكىنە باخشى ئاتار ئەردىلەر.” نەۋائى توغرىسىدىكى زىكرى “مەۋلانا سەئىددىن كاشغەرى ئەلەيھىررەھمە... زىكرى ھافىز مەھمۇد زىيارەتگاھى” قاتارلىق توققۇز زاتنىڭ زىكرىدىن كېيىن بېرىلگەن.

زەھىرىدىن بابۇر «بابۇرنامە» سىدە، مىرزا مۇھەممەد ھەيدەر دوغلات توغرىسىدا مۇنداق بايان قىلغان: ئەمىر تۆمۈرنىڭ ئوغلى ئۆمەر شەيخنىڭ “ئۈچىنچى قىزى خوپ نىگار خانىم ئىدى. مۇھەممەد ھۈسەين كوراگان دوغلاققا بېرىپ ئىدى. (مۇھەممەت ھۈسەين كوراگاننىڭ) بىر قىزى، بىر ئوغلى بولۇپ ئەردى... ئوغلى ھەيدەر مىرزا ئىدى. ئاتاسىنى ئۆزى بىك ئۆلتۈرگەندىن سوڭ كېلىپ مېنىڭ مۇلازىمىتىمدە ئۈچ-تۆرت يىل تۇرۇپ، سوڭرە ئىجازەت تىلەپ، كاشغەرگە، خان قېشىغا (سۇلتان سەئىدخان قېشىغا — م) باردى.”

يۇقىرىدا مۆتىۋەر كىتابلاردىن نەقىل قىلىنغان ئاشۇ **مۇئالىفە** بايانلاردىن ئەلشىر نەۋائىنىڭ ئاتىسى توغرىسىدا بەزى چۈشەنچىلەرگە ئىگە بولدۇق:

بىرىنچىدىن، ئەلشىر نەۋائىنىڭ ئاتىسى “ئۆز زامانىسىنىڭ مەشھۇر كىشىلىرىدىن ۋە چاغاتاي ئۇلۇسىنىڭ ئۇلۇغلىرىدىن” ئىكەن؛ ئەمىر تۆمۈر كوراگاننىڭ ئوغلى ئۆمەر شەيخنىڭ ھۆكۈمرانلىقى دەۋرىدە “كۆكۈلداش” دېگەن يۇقىرى مەرتىۋىگە ئىگە بولغان؛ ئەبۇلقاسىم بابۇر سەلتەنەتتىمۇ

”مەملىكەتنى ئىدارە قىلىش ۋە دۆلەتكە كاپالەتلىك قىلىش شۇنىڭ (نەۋائى ئاتىسىنىڭ — م) ئىشەنچ-ئىختىيارىدا بولغان“ مۇھىم دۆلەت ئەربابى ئىكەن.

ئىككىنچىدىن، ئەلىشىر نەۋائىنىڭ ئاتىسى ناھايىتى بىلىملىك، ساخاۋەتلىك، غەيرەتلىك زات ئىكەن. ئۆزى ئىلىم-مەرىپەت ئىگىسى بولغىنى ئۈچۈن، ئوغلى ئەلىشىرنىڭ بىلىملىك، پەزىلەتلىك بولۇپ يېتىلىشىگە بارلىق ھىممىتىنى بېغىشلىغانىكەن.

ئەنە شۇ ھۆرمەتلىك زاتنىڭ ئىسمى غىياسىددىن، سۈپەتلىرى ”باخشى“ ۋە ”كىچىك باھادىر“ ئىكەن.

”كوكۇلداش“ — بۇ نامنىڭ ئەسلى مەنىسى ئېمىلدەش ئاكا-ئۇكا، يەنى قېرىنداش بولماي، بىر ئانىنى ئېمىپ ئاكا-ئۇكا بولغان دېگەنلىك بولىدۇ. كېيىنچە بۇ نام خان-پادىشاھ خاندانغا يېقىن بولغان مەنسەب مەنىسىنى بىلدۈرىدىغان بولغان. بۇ مەنسەب ئىگىسى بولغان كىشى دۆلەتنىڭ ئامانلىقى ۋە بىخەتەرلىك ئىشلىرىغا مەسئۇل بولغان.

”باخشى“ — قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدا ئۈچ خىل مەنىنى بىلدۈرىدىغان ئاتالغۇ: 1-مۇئەللىم؛ 2-ئۇستاز؛ 3-ھەكىم؛ دوكتور، تەبىب؛ مەملىكىتىمىزدە چىڭ خانلىقىنىڭ چيەنلۇڭ زامانىسىدا (1736 — 1796-يىللىرى) ئىمپېراتور ئايشىن گور خۇڭلىنىڭ رىياسەتچىلىكىدە تۈزۈلگەن «بەش تىللىق مانجۇچە لۇغەت» تە، ”باخشى“ سۆزىگە خەنزۇچە ”بوشى“ (博士) دەپ ئىزاھ بېرىلگەن؛ ”بوشى“، ھازىرقى خەنزۇ تىلىدا ”دوكتور“ (پەنلەر دوكتورى) مەنىسىنى بىلدۈرىدىغان خاس ئاتالغۇ. ”باخشى“ سۆزى كېيىن موڭغۇل تىلىغا قوبۇل قىلىنىپ، ”ئۇستاز“، ”تېۋىب“ مەنىسىدە قوللىنىلغان. «بابۇرنامە» دە ”يارامنى باققىلى ئەبىكە باخشى ئاتلىق موڭغۇل جەرراھىنى ئىبەرىپتۈرلەر، موڭغۇل ئېلى جەرراھىنى ھەم باخشى دەر“ دەپ يېزىلغان.

“كىچىك باھادىر” — “كىچىك باتۇر”، ئېھتىمال، غىياسىدىننىڭ بويى ۋىجىكرەك بولغاچقا ياكى ئاتىسىنىڭ ئەركە ئوغلى بولغاچقا “كىچىك” دەپ سۈپەتلەنگەن بولۇشى مۇمكىن. ئۆزى شىجائەتلىك بولغاچقا باتۇر دېگەن نامغا مۇشەررەپ بولغان.

“كىچىك باھادىر” غىياسىدىن “باخشى” چوڭ بولغان ئائىلە ئىلىم-مەرىپەتكە، ئەدەبىياتقا ئىشتىياق باغلىغان ئائىلە ئىكەن. غىياسىدىن ئۆزى پازىل كىشى بولۇش بىلەن بىللە، ئۇنىڭ ئىنىلىرىمۇ شائىر ئىكەن: بىر ئىنسى “كەبۇلى”، يەنە بىرى “غەرىبى” دەپ تەخەللۇس ئىشلەتكەن. “ئەلىشىرنىڭ ئائىلە مۇھىتى ئۇنىڭ بالىلىق چېغىدىلا ئەدەبىياتقا زور ھەۋەس قوزغىغان”.

ئەمدى، “بارلاس جەمەتىدىن” دېيىلگەن مەسىلىگە كەلسەك، بۇ غىياسىدىننىڭ پەقەت ئەمىر تۆمۈر خانىدانغا يېقىن بولغىنىغا قاراپلا دېيىلگەن بىر خىل پەرەز بولسا كېرەك. چاغاتاي خانىدانىدىن تۇغلۇق تۆمۈرخان بىلەن بىللە ئىسلامنى قوبۇل قىلغان (ۋە كېيىن تۈركلەشكەن) مەرتىۋىلىك جەمەتلەردىن بارلاس، ئارلات، چوراس، دوغلانلار تۆمۈرى سەلتەنەتنى دەۋرىدە، تاكى قىغچاق خانلىرىغا مەنسۇپ بولغان مۇھەممەد شەيبانىخان ئۆزبېك كۆچمەنلىرىنى سىر دەريا بويىدىن باشلاپ كىرىپ، (ھىجرى 906-يىلنىڭ باشلىرىدا، يەنى مىلادى 1500-يىلنىڭ ئىيۇل ئېيىدا) ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ بىر بۆلۈكىدە ھاكىمىيەت تىكلىگەنگە قەدەر، مەملىكەتنىڭ ھەر ساھەسىدە يېتەكچىلىك ئورۇنىنى تۇتۇپ كەلگەن. ئۆزبېك مۇھەممەد شەيبانىخاننىڭ “بەس ئەمدى، بارلاس سەلتەننىگە!” دەپ جاكارلىغانلىقىمۇ شۇنى بىلدۈرىدۇ. تارىخچى مىرخاننىڭ يېزىشىچە، سۇلتان ھۈسەين بايقارا ئەلىشىر نەۋائىنى مۆھرىدارلىققا (تامغىچىلىققا) تەيىنلىگەندە نەۋائى مۇنداق شەرت قويغان: “ئەمىر نىزامىدىن ئەلىشىر..... مەن ئەمدى ئۇلۇغ ئاستانە ئىچكىلىرى قاتارىدا مەن، ئۇلۇغ مەنسەب ئىگىسى مەن، ئاسمانچە تەخت ئەمىرلىرىنىڭ ھەممىسىدىن يۇقىرىراق ئورۇندا ئولتۇرۇپتىمەن. مۇبادا، ئەمىرلىك مەنسەبىگە مۇتەسەددى بولسام، بارلاس

ۋە ئارلات ئەمىرلىرىدىن بەزىلىرى تۆرەگە (قائىدە-نزامغا) بىنائەن مەندىن يۇقىرى ئولتۇرىدۇ. بەس، بۇ ئەمىرلەرگە كەپىل بولۇش مېنىڭ مەنەسىمىدىن تۆۋەنرەكتۇر، دېگەندە، خاقانى مەنسۇر (ھۈسەيىن بايقارا — م) ئۇنىڭ بۇ ئۆزىنى قوبۇل قىلىپ، ئىنتايىن ئىنايەت بېغىشلىغانلىقى ئۈچۈن: بارلاس ئۆمرەسىدىن ئەمىر مۇزەففەر بارلاستىن باشقا بىرەر كىم ئەلىشىردىن ئاۋۋال مۆھۈر باسمىسۇن، دېگەن ھۇمايۇن ھۆكۈم چىقاردى. «(رەۋزەتۇس-سەفا) نىڭ «خاقانى مەنسۇرنىڭ ئەمىر نىزامىدىن ئەلىشىرنى ئەمىرلىك مەنەسەبىگە تەيىنلىگەنلىكى بايانى» دېگەن بابىدا). مەزكۇر بايانغا قارىغاندا، ئەلىشىر ئائىلىسى بارلاس جەمەتىگە مەنسۇب ئەمەسلىكى بىلىنىپ تۇرۇپتۇ.

ھازىرقى زامان ئۆزبېك ئەدەبىياتشۇناسلىرىدىن نۇرۇللا ئەخمەدوۋ (تاشكەنت دۆلەت ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ دوتسېنتى) نىڭ مۇلاھىزىسىچە، ئەلىشىر نەۋائى ئۆزىنىڭ بىرەر ئەسىرىدە، ئاتا-ئانىسىنىڭ مۇبارەك ئىسىملىرىنى تىلغا ئالمىغان. بىزنىڭ ئادىتىمىزدە، پەرزەنت ئۆز ئاتا-ئانىسىنى ياكى ئەر-خوتۇن بىر بىرىنى ئۆز ناملىرى بىلەن قىچقىرىش بىئەدەبلىك بولىدۇ. شۇڭا، كلاسسىك ئەدىبلىرىمىزنىڭ تولىسى ئۆز ئەسەرلىرىدە ئاتا-ئانىلىرى توغرىسىدا بايان قىلمىغان.

II ئەلىشىر نەۋائىنىڭ ئۇستاز ۋە

مۇرەببىلىرى توغرىسىدا

ئەلىشىر يىگىتلىك دەۋرىدە ئىشتىياق بىلەن ئىلىم تەھسىل قىلىشقا بېرىلگەندە، ئۇنىڭغا تۈرلۈك پەنلەردىن دەرس بەرگۈچى “ئاخۇنۇم” دۇر؛ ئۇنىڭ بېشىغا ئېغىر كۈن چۈشكەندە مەدەتكار بولغۇچى “كاشغەرلەر” دۇر. بۇ مەسىلىنى ئېنىقلاشتا، ئالدى بىلەن، ئەلىشىرنىڭ بالىلىق چېغى توغرىسىدا سۆزلەش ئانچە ئارتۇقلۇق قىلماس.

نىزامىددىن ئەلىشىرنىڭ ئاتىسى غىياسىددىن فەرغانىگە ھىجرەت قىلغاندىن كېيىن، ئەمىر تۆمۈر ئاستانىسىدە بولغان. بىر مەزگىل “ئەسەخ” شەھىرى (تۆمۈرىي شاھزادە تۆمەر شەيخ سىياسىي مەركەز قىلغان ئەنجان ۋىلايىتىدىكى بىر شەھەر)دە، تۆمەر شەيخنىڭ ئوردا مۇلازىمىتىدە بولغان. كېيىن ھىراتقا كۆچۈپ كەتكەن.

ئەلىشىر ئون ياش چاغدا، ئەبۇلقاسىم بابۇر غىياسىددىننى سەبزوۋەرگە ھاكىم قىلىپ ئەۋەتكەن. ئەلىشىر ھىراتتا قېلىپ ئوقۇغان. ئەلىشىر 12 ياشقا كىرگەندە ئاتىسى ۋاپات بولۇپ، ئەبۇلقاسىم بابۇرنىڭ قولىدا قالغان. ئەلىشىر 15 يېشىدا ھۈسەين بايقارا بىلەن بىللە، ئەبۇلقاسىم بابۇر ئوردىسىدا خىزمەت قىلغان. بىر يىلدىن كېيىن (1456-يىلى) ئەبۇلقاسىم بابۇر مەشھەدكە يۆتكەلگەندە، ئەلىشىرمۇ بىللە كەتكەن. ھىرات تىنچىغاندىن كېيىن، ئەلىشىر ھىراتقا قايتىپ كەلگەن. بىراق، بۇ يەردە ئۇزاق تۇرالماي.

ئەلىشىر “ئەبۇسەئىد سۇلتان زاماندا خوراسان پايتەختىگە — ھىراتقا بېرىپ، بىرنەچچە كۈننى ئاشۇ ئىقبال ئاشىيانلىق ئاستانە مۇلازىمىتىدە ئۆتكۈزدى. ئەمما ئۆز ھالىغا مۇناسىپ رىئايەت ۋە تەربىيەت تاپالمىدى. شۇ سەۋەبتىن، خوراساندىن بېھىشت مانەند سەمەرقەنتكە بېرىپ، خوجا جالالۇددىن ئەبۇللەيس خانىقاسىدا ئىستىقامەت قىلدى ۋە كۆپ ۋاقىتنى كىتاب مۇتالىئىسىگە سەرپلىدى. بەزىدە ماۋەرا ئۈننەھرنىڭ ساھىب ئىختىيارى بولغان ئەمىر دەرۋىش مۇھەممەد تارخان ۋە ئەمىر ئەھمەد ھاجبەك بىلەن باردى-كەلدى قىلىپ تۇردى” («رەۋزەتۇس-سەفا»).

نەۋائى سەمەرقەنتكە مەجبۇرىيەت ئاستىدا كەتكەن. بۇ ھەقتە زەھىرىددىن بابۇر ئۆز قىياسىنى مۇنداق يازغان:

“بىلىدىم، نە جەرىمە بىلەن، سۇلتان ئەبۇ سەئىد مىرزا (نەۋائىنى) ھىرىدىن ئىخراج قىلدى، سەمەرقەنتكە باردى. نېچە يىللىك سەمەرقەنتتە

ئىدى، ئەھمەد ھاجبەك مۇرەببىي ۋە مۇقەۋۋىسى ئىدى.“
ئەمما، ”سەمەرقەنت نەۋائىنىڭ ھاياتى ۋە ئىجادىدا ناھايىتى چوڭ رول ئوينىغان.“ ”سەمەرقەنتتە نەۋائى سەمەرقەنت بېگى ئەھمەد ھاجبەك (نەۋائى «م — ن»^① دە ئەھمەد جامى بەگ دەپ يازغان) ۋە ئالىم فەزلۇللاھ ئەبۇللەيسلەردىن ماددىي ياردەم ئېلىپ ئوقۇغان.“ (»ئۆزبېك ئەدەبىياتى تارىخى« تاشكەنت، 1953-يىل نەشرى).

ئەلشىرنىڭ تەلىم ئالغان مۇھىم ئۇستازى — مەۋلانا فەسھۇددىن مۇھەممەد نىزامى، يەنى ”فەسھۇددىن ئاخۇنۇم“دۇر. بۇ زات ھەققىدە خاندەمىر «خۇلاسىەتۇل ئەخبار»دا مۇنداق دەپ يازغان:

”مەۋلانا فەسھۇددىن مۇھەممەد نىزامى تۇرمۇشنىڭ بىنۇقسانلىقى ۋە نەسەبىنىڭ ياخشىلىقى، ئىلمۇ پەندە مۇكەممەللىكى بىلەن، پەزىلەتپىشە ۋە بىسنەزىردۇر..... ئانھەزەت ئەمىر ئەلشىر زۆرۈر ئىلىملەرنىڭ بارچىسىنى جانابىي مەۋلىۋى ھۇزۇرىدا ئۆگەنگەن ۋە ھەر قاچان ئۇ كىشىنى ئاخۇن دەپ چاقىراتتى..... ئاخۇن فەسھۇددىن مۇھەممەد نىزامىنىڭ ھېكمەت، رىيازەت، مەنىلەر بايانى، سەرق ۋە نەھۋە ئىلىملىرى بويىچە يازغان ئەسەرلىرى كۆپ ۋە بۇلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك تەلەبەلەر ئاراسىدا مەشھۇردۇر. ئۇل جاناب فەقىھ ۋە ھەدىس ئىلىملىرى بويىچە ھەم ئىنتايىن ماھىر بولغانى ئۈچۈن، مۇشۇ كۈنلەردە «ۋەقايە»گە شەرھى يېزىش بىلەن بەندىدۇر.“

ھىرات، سەمەرقەنت ھەم ئەنجان ۋىلايەتلىرىدە، ھەتتا خارەزمىدە، زىيالىيلار قاتلىمى ۋە مەنسەبدارلار قاتارىدا ”ئاخۇنۇم“ ۋە ”كاشغەرى“ (يەنى قەشقەرىيىلىك) ياكى ”مۇغۇلىستان بەگلىرى“ دەپ ئاتالغان كىشىلەر كۆپ

① «م — ن» — «مەجالسۇن نەفائىس» ناملىق ئەسەرنىڭ قىسقارتىلما نامى، مەزكۇر كىتابنىڭ 347-بېتىدە ئەلشىر نەۋائى ئەسەرلىرىنىڭ تولۇق نامى ۋە قىسقارتىلما نامى بېرىلدى. — تەھرىردىن.

ئىدى. بۇلار ئىلمۇ پەن ۋە ئەدەبىيات-سەنئەت ساھەلىرىدە ھەم ھاكىمىيەت دائىرىلىرىدە تەسىرى چوڭ ۋە مۇھىم ئورۇنلارنى تۇتقانىدى. مەسىلەن، مەشھۇر تاجىك شائىرى ئابدۇراھمان جامىنىڭ پىر-ئۇستازى — سەئىددىن كاشىغەرى، ئەلىشىرنىڭ ئۇستازى — فەسھۇددىن ئاخۇنۇم شۇلار جۈملىسىدىن ئىدى.

نىزامىددىن ئەلىشىر سەمەرقەنتتە ھىجرانلىق تۇرمۇشىنى كەچۈرگەندە، “مۇرەببىي” (تەربىيىچى) ۋە “مۇقەۋۋىسى” (مەدەد — ياردەم بەرگۈچى) ئەھمەد ھاجىبەك ئىبنى سۇلتان مەلىك كاشىغەرى ماددىي ۋە مەنىۋى جەھەتتىن كۆپ ئاتىدارچىلىق قىلغان. ئەھمەد ھاجىبەك ئەھمەد مىرزىنىڭ ئەمىرلىرىدىن ئىدى ھەم سۇلتان ئەبۇ سەئىد زامانىدىمۇ ئەمىر ئىدى. «بابۇنامە» دە مۇنداق يېزىلغان:

“يەنە بىرى، ئەھمەد ھاجىبەك ئىدى. سۇلتان مەلىك كاشىغەرىنىڭ ئوغلى ئىدى. ھىربى ھۆكۈمىتىنى سۇلتان ئەبۇ سەئىد مىرزا نېچچە مەھەل مۇڭا بېرىپ ئىدى. ئاباغاسى جانىبەك ئۆلگەندىن سوڭ، ئۇنىڭ مۇچەسسىنى بېرىپ، ئۇنى سەمەرقەنتكە ئىبەردى. خۇشتەبۇ ۋە مەردانە كىشى ئىدى. “ۋەفايى” تەخەللۇس قىلۇر ئىدى؛ ساھىبى دىۋان ئەردى. شېئىرى يامان ئەمەس ئىدى.....؛ مىر ئەلىشىر نەۋائى ھىربىدىن سەمەرقەنتكە كەلگەن پۇرسەتلەر ئەھمەد ھاجىبەك بىلە بولۇر ئىدى.”

دېمەك، تۆمۈرىيلەر سۇلالىسىدە، ھۆكۈمرانلار تەبىقىسىدىمۇ مەرتىۋىلىك-مەنەسپدار ئۇيغۇر كىشىلىرى كۆپ ئىدى. مەسىلەن، سۇلتان مەلىك كاشىغەرى، ئۇنىڭ ئىنىسى جانىبەك دولداي، سۇلتان مەلىك كاشىغەرىنىڭ ئوغۇللىرى ئەھمەد ھاجىبەك ۋە ھاپىز مۇھەممەدبەك، يەنە ئابدۇلكەرىم ئەشرىت ۋە باشقىلار.

“جانىبەك دولداي ئىدى، سۇلتان مەلىك كاشىغەرىنىڭ ئىنىسى ئىدى.